

Riječ
predsjednika

LOŠ, LOŠIJI ...

Kako se ministrom postaje ali i prestaje biti na prijedlog neke političke skupine, bilo da se radi o stranci ili dogovoru stranaka i dvojbena može biti svaki pokušaj razgraničavanja političke dimenzije u obnašanju ministarske dužnosti od one dimenzije koja je saglediva kroz njegove uspješne ili neuspješne poteze u resoru koji je pojedincu povjeren na upravljanje. Neke je ministre u proteklih dva desetljeća ipak javnost prepoznala kao ministre – stručnjake, neke kao ministre – zaštitnike. Tek su se rijetki ministri i ministrice bili spremni odreći i svojih ministarskih fotelja i stranačkog zaleđa kada bi se u njihovu resoru pokušavala provesti neko neprihvatljivo ili štetno rješenje. Ministar Radovan Fuchs, po svemu sudeći, neće ostati zapamćen niti kao osobiti poznavatelj prilika u svome resoru, niti po ustrajnosti u obrani interesa zaposlenih, niti po odlučnosti u sređivanju stanja u odgojno-obrazovnom sustavu...

Biti loš ministar u lošoj Vladi i nije jako kompromitirajuće za pojedinca na koga se ovakva ocjena odnosi. Štoviše teško je i zamisliti kako bi trebao izgledati, kojim se potezima odlikovati, netko tko u ovoj i ovakvoj Vladi ne bi bio takav. Ministar Radovan Fuchs se u godinu i pol svoga mandata od svojih kolega razlikovao tek samozatajnošću. Njegovo izbjegavanje javnosti, kad god je to bilo moguće, nakon Primorčeve ekstrovertiranosti bez mjere i ukusa, doživljeno je čak od nekih uvažanih poznavatelja političkih i prosvjetnih prilika, poželjnim, dobrodošlim i simpatičnim. Možda su se baš, zahvaljujući rijetkom ministrovu pojavljivanju u javnosti, skromni učinci Fuchsova upravljanja resorom znanosti, obrazovanja i športa, propitali rjeđe i suzdržanije. Ministrov *silenzio stampa* pomogao je Fuchsu da javna kritika njegova rada izostane čak i u onim situacijama koje su ukazivale na postojanje ozbiljnih propusta u funkcioniranju odgojno-obrazovnog sustava, od kašnjenja u donošenju čitavog niza propisa, do ušteda na krivom mjestu, s jedne strane, te rasipničkog odnosa prema novcu porednih obveznika, s druge strane. Ozbiljan zastoj s donošenjem kurikuluma, plebiscitarno sindikalno odbijanje predloženih promjena u pogledu funkcioniranja prosvjetne inspekcije, brzopotezno-brzoplete izmjene Zakona o školstvu, treba li uopće nabrajati dalje, tek su neki od primjera da se radi o neučinkovitom, čitaj lošem, ministara u jednoj od dozluboga loših hrvatskih vlada.

Ipak i pored ovakve poražavajuće ocjene rezultata Fuchsova rada, a nakon što se dotični odlučio sudski goniti jedan od školskih sindikata, u svakoj bi iole objektivnijoj usporedbi Fuchs-ministar još i dobro prošao u usporedbi s Fuchsom-političarom. Naime samo se loš političar u predizbornoj godini upušta u sukob s jednim od svojih socijalnih partnera zbog jedne, općenite i benigne izjave. Fuchs – ministar je ovim potezom zabio više efektnih autogolova Kosorićinoj vladi, ali i svojoj onednjavnoj stranci. Megalomanskim iznosom koji sudski potražuje Fuchs je obezvrijedio i popljavao rad onih koje ministarski predvodi. Činjenicom da ministar štetu nanese mu zbog duševne boli procjenjuje u iznosu petnaestak učiteljskih plaća šalje se nadalje politički štetna poruka kako o iznimnoj vrijednosti ministarskog tako i o bezvrijednosti učiteljskog posla. Čak i naknadno „iznuđeno“ obećanje da će novac iskamčćen od sindikata udijeliti siromašnim studentima, u javnosti bi bilo sasvim drugačije dočekano da ga nije izrekao najbogatiji Kosorićin ministar. Od nekoga čija se imovina mjeri u milijunima očekivalo bi se ipak više od toga da svoju socijalnu osjetljivost iskazuje na način da jednoj sirotinji pokuša uzeti ono što će drugoj, još većoj, sirotinji „velikodušno“ udijeliti.

Nadam se da mi ministar-tužitelj neće kao drugotuženiku zamjeriti što ću na kraju ovog uvoda prepričati riječi jednog splitskog ravnatelja koji je Fuchsov sudski spor sa sindikatom prokomentirao riječima: Samo će se troje dosadašnjim prosvjetnih ministara ostati upamćeno: Vokićka po ostavci, Pugelnik po „pugelnici“, Fuchs po sudskom progono Preporoda!

STIPIĆ: FUCHS TRAŽI 70.000 KUNA KAKO BI UŠUTKAO SINDIKAT!

Čelnik Školskog sindikata „Preporod“ Željko Stipičić prvi je sindikalac u samostalnoj Hrvatskoj od kojega jedan ministar traži zadovoljštinu – na sudu. Naime, kako je u ponedjeljak izvijestio Stipičić, njega i sindikat kojemu je na čelu, tužio je ministar znanosti, obrazovanja i športa Radovan Fuchs za nanošenje duševnih boli. Ministar traži od Sindikata 70 tisuća kuna naknade, a od Stipičića da se javno ispriča, pod prijjetnjom ovrhe i novčane kazne.

- Tužba protiv socijalnog partnera predstavlja presedan u odnosima predstavnika vlasti i sindikata. Dogodio se i to da se jedan ministar okitio titulom „ministar tužitelj“ sindikata – kazao je Stipičić, kojega se na konferenciji poduprla i čelnik njegove središnjice, Nezavisnih hrvatskih sindikata, Krešimir Sever, te brojni sindikalni povjerenici. Svi su nosili bedž na kojemu je logo Preporoda prekriven flasterom, simbolizirajući na taj način zabranu javnog govora.

Gospodarsko-socijalno vijeće oduzelo je pravo sudjelovanja u kolektivnim pregovorima, i to na temelju nepotpunih i nevjerođostojnih podataka o broju članova u srednjoškolskim ustanovama. GSV-u je te podatke uputilo ministarstvo Radovana Fuchsa.

- Na sve te propuste kojima se izravno pogodovalo jednom, a teško oštetilo drugi školski sindikat, Preporod je reagirao priopćenjem kojim smo izrazili sumnju da se iza ovih postupaka kriju nečasne namjere pojedinaca koji su izravno ili zapovjedno bili uključeni u posao prikupljanja i obrade spornih podataka – pojašnjava Stipičić. Pita se kako su ministru mogli zasmetati retoričko pitanje i termin stavljen pod navodnike, iako, kaže „dopušta da ministar i njegovi savjetnici ne znaju čemu služe navodnici, o čemu djeca uče već u petom i šestom razredu“.

- Najbogatiji ministar možda ne zna da traži 70 tisuća

Ministar Fuchs Stipičiću stavlja na teret što je 23. prosinca prošle godine izdao priopćenje u kojemu kaže: „Eliminaciju sindikata Preporod iz pregovaračkog odbora zaposleni u srednjim školama platit će s 26 milijuna kuna božićnice i desetak milijuna kuna cipelarine. Nikada nećemo saznati jesu li se, kako i koliko „naplatili“ visoki državni dužnosnici, od ministra Radovana Fuchsa do ravnateljice Vesne Hrvoj-Šic, koji su operativno odradili protuzakonito formiranje pregovaračkog odbora.“

Nečasne namjere

Kako pojašnjava Stipičić, njegovu sindikatu, unatoč porastu broja članova na devet tisuća zaposlenika u školama,

kuna od nastavnika, tajnika, računovođa, čistačica. To je ukupno 15 učiteljskih plaća, čime ministar pokazuje koliko vrijedi njegova duševna bol i koliko drži do našeg rada – poručuje Stipičić. Nije ostao dužan ni sindikalnim kolegama te je pozvao da se provjeri koliko njih sjedi u različitim agencijama i povjerenstvima Ministarstva, za što primaju i naknade. Istaknuo je i kako ministrovu tužbu gleda kao pokušaj zastrašivanja i ušutkavanja u izbornoj godini.

Marijana Cvrtila, Slobodna Dalmacija, 15. veljače 2011.

Odjeci...Odjeci...Odjeci...Odjeci...Odjeci...Odjeci...Odjeci...Odjeci...Odjeci...

IMA MILIJUNE, ALI 70 TISUĆA KUNA OD TUŽBE DOBRO BI DOŠLO

Nemamo sreće s ministrima. Nekima su prsti umočeni u pekmez, a neki nastoje ostati nevidljivi. Među nevidljive ministre pripada i Radovan Fuchs. Dolazeći u vruću ministarsku fotelju, Radovan je kazao: „Nisam ministar zbog novca, svoje milijune već imam“. Dobro nam je znano da osoba koja ima sve i nema baš izazov za akciju. Ali ipak očekuje da mu kapne 70.000 kuna od tužbe sindikalaca. Uvrijedio se naš Rade što su sindikalci demokratski rekli svoje mišljenje. Udarilo mu to na dušu, čast, ugled i dostojanstvo te je izjavio: „Svatko mora biti

svjestan odgovornosti za napisanu i izgovorenu riječ...“. Stari ljudi kažu da se češemo ondje gdje nas svrbi. Ministre, ali ni vi niste bezgrešni. Ugledne profesore nazivate marginalcima jer demokratski iskazuju svoje stavove, učitelje koje imaju problem s e-maticom i žele izvršiti svoje obveze okrivljujete da se žure na more...Što je s njihovim ugledom, dostojanstvom i čašću?(...)

Ljiljana Buhač, Večernji list 20. veljače 2011.

Nacrt Prijedloga Zakona o reprezentativnosti

GORE NE MOŽE! ILI IPAK MOŽE?

Davne 1998. godine, tridesetak sindikalnih predstavnika redovito se sastajalo na Trgu sv. Marka radi dogovora i zauzimanja stajališta prije nego bi njihovi predstavnici sjeli za pregovarački stroj s predstavnicima Vlade. Poslije tih i takvih pregovora, sjećam se dobro, potpisan je i prvi Sporazum o pravu na jubilarnu nagradu koji se i danas primjenjuje bez

ikakvih promjena. Među potpisnicima tog sporazuma bili su i predstavnici Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu iz Splita te Sindikata Preporod iz Zagreba. To sindikalno jedinstvo nije dugo trajalo. Jedinstvo su razbili tzv. veliki sindikati koji su sami sebe baš tih godina proglasili reprezentativnima. Ti su sindikati počeli koristiti svaku prigodu kako bi istaknuli da ne žele da u pregovorima sudjeluju manji sindikati. U pozadini tih zahtjeva krila se želja za eliminacijom neugodnih svjedoka u njihovu trgovanju s poslodavcem i stjecanju osobnih pogodnosti i privilegija.

Iako je takav rad bio protuzakonit Vlada ga objeručke prihvatila jer je umjesto radničkih predstavnika u sindikatima dobila „prirodne“ saveznike. Iz pregovora su isključili one sindikate koji nisu bili spremni trgovati interesima svojih članova. Jedan od takvih sindikata je i Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod za kojega se, na sve moguće načine, tražila formula kako ga onemogućiti u njegovom osnovnom zakonskom pravu, pravu na pregovore.

Procesom uključivanja u Europsku uniju očekivalo se da će se napokon zakonski riješiti ovo neriješeno pitanje. Vjerovalo se da će se rješenje za ovaj problem pronaći po uzoru na druge europske, demokratske i socijalno uređene države. Analizom iskustava tih zemalja dolazi se do činjenice da je svaki sindikat koji broji 10% sindikalno organiziranog članstva, na nivou za koji se pregovara, reprezentativni sindikat i ostvaruje pravo sudjelovanja u pregovorima s onoliko članova pregovaračkog odbora koji se dobije primjenom D' Hondove metode. Iščekujući Nacrt Prijedloga Zakona o reprezentativnosti sindikata u Sindikatu Preporod smo se nadali zakonskim rješenjima koja će otkloniti sve nedoumice o pitanju koji se sindikat može, a koji ne može, pojaviti u ulozi sindikalnog pregovarača.

Nakon što se napokon pojavio Nacrt Prijedloga Zakona o reprezentativnosti uslijedila su očitovanja sindikalnih središnjica. Od Vlade se i očekivalo da će izići s prijedlogom

kojim će što je više moguće oslabiti snagu sindikata i sindikalnog organiziranja, te što je moguće većem broju sindikata onemogućiti sudjelovanje u pregovorima. No s nestrpljenjem sam iščekivao očitovanja sindikalnih središnjica. Kao izravnog sudionika svih sindikalnih događanja u protekla dva desetljeća, jako me je zanimalo je li sindikalna svijest konačno došla do nivoa kada neće najvažnije jednom sindikatu biti kako eliminirati i spriječiti drugi sindikat u ostvarenju zakonskog prava na pregovore? Kada sam pažljivo iščitao očitovanja središnjica ostalo mi je tek sa žaljenjem konstatirati kako i dalje mnogi sindikati svoje sindikalne kolege doživljavaju kao protivnike koje treba eliminirati, a po mogućnosti i uništiti.

Savez samostalnih sindikata, u osvrtnu na Vladin Nacrt Prijedloga, pozivajući se na okrupnjavanje sindikalnog članstva, smatra da ne mogu imati iste uvjete granski sindikati koji su u središnjici (da ima najmanje 25% organiziranog članstva) i oni koji nisu u središnjici (najmanje 30% organiziranog članstva). Po njima bi se opet razlikovali kriteriji za granske od kriterija za „kućne“ (sindikate kod istog poslodavca) sindikate. Tako bi prema njima pravo na pregovore kod „kućnih“ sindikata imali oni sindikati koji su u središnjici ako broje 9% ukupnog broja zaposlenih, a bez središnjice bi morali imati 30% ukupnog broja zaposlenih. To bi značilo da kod poslodavca koji ima 100 zaposlenih pravo na pregovore ima sindikat koji ima 9 članova, ako je u središnjici, a onaj s 29 članova bez središnjice ne bi mogao sudjelovati u pregovorima. Vidljivo je iz prijedloga SSSH da se za granske kolektivne ugovore uzima kao kriterij broj sindikalno organiziranih zaposlenika, a kod „kućnih“ pregovora broj ukupno zaposlenih.

Hrvatska udruga sindikata (HUS), kao najmalobrojnija središnjica, izlazi s dva prijedloga. Prvi prijedlog je jedinstven kriterij za sve pregovaračke odbore od 7% sindikalno organiziranog članstva. Drugi, alternativni prijedlog je sličan s prijedlogom SSSH. Predlažu da je za središnjice dovoljno 7% sindikalno organiziranog članstva, za granske 10%, a na nivou poduzeća 15%. HUS posebno ističe da se za valjanost kolektivnog ugovora mora izjasniti najmanje 51% sindikalno organiziranog članstva.

Nezavisni hrvatski sindikati (NHS), pored niza primjedbi Ni prijedloga na Vladin Nacrt, posebno ističu jedinstvenost kriterija za utvrđivanje reprezentativnosti od središnjica, granskih kolektivnih i kolektivnih ugovora na nivou poduzeća (10% sindikalno organiziranog članstva) i potpisivanje kolektivnog ugovora samo za članove sindikata. Ovaj kriterij se odnosi samo za sindikate u sindikalnim središnjicama, a za one izvan sindikalnih središnjica traži da se utvrđivanje po-

sebni kriterija. Međutim ni NHS nije do kraja dosljedan u svome stavu o jedinstvenosti kriterija za pregovore na svim razinama, pa za pregovaračke odbore javnih i državnih službi postavlja takve kriterije koji bi potvrdili postojeće stanje u kome za pregovore o općim ili temeljnim pravima svakog zaposlenika nije dovoljan kriterij broja sindikalno organiziranog članstva, već se traži i zastupljenost svake od djelatnosti. Po prijedlogu NHS-a D' Hontova metoda ne vrijedi jednako za granske pregovore i za Temeljni kolektivni ugovor.

Iz očitovanja Matice hrvatskih sindikata jasno je kako su ovo sindikalno središnjici prihvatljiva iskustva europskih država prema kojima svaki sindikat koji okuplja 10% sindikalno organiziranih radnika ima status reprezentativnog sindikata. Ali, ako postoje dva ili više reprezentativnih sindikata, i još k tome, ne daj Bože to bude Preporod, onda treba naći način i to ozakoniti da se on i njemu slični po svaku cijenu elimini- raju. Za to bi trebali poslužiti izbori na kojima bi zaposlenici birali između reprezentativnih sindikata. Oni koji na izborima sudjeluju morat će i financirati provedbu samih izbora. A pošto se većina sindikata financira samo i jedino iz sindikalne članarine te se u tim sindikatima jako dobro pazi na trošnje svake kune, kolege iz Matice valjda očekuju kako će oni sindikati koji su platežno manje sposobni sami odustati od sudjelovanja na izborima. Problema oko financiranja izbora sigurno neće imati Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja kojega više od deset godina financiraju porezni obveznici s preko dva milijuna kuna godišnje. Kada su u pitanju pregovori za javne i državne službe Matice, kao i NHS žele održati protuzakonito stečene pozicije pojedinih sindikata. Kolege iz Matice ne osvrću se na argumentirani pregovor kako se u pregovorima za Temeljni kolektivni ugovor ne pregovara posebno za radnike u kulturi, posebno u zdravstvu, a posebno u školstvu.

Preko sredstava javnog informiranja ovih smo dana saznali kako se središnjice nisu mogle dogovoriti oko jedinstvenih kriterija pa će zatražiti pomoć arbitraže. Dogovora nema ni oko toga tko bi trebao arbitrirati u međusindikalnom sporu. Jedni bi da to bude netko iz Hrvatske, drugi bi da se arbitraža povjeri nekome izvan Hrvatske. Ma kakva odluka arbitraže bila u Sindikatu Preporod očekujemo da će u budućnosti biti uspostavljena jedno daleko poštenije i pravičnije stanje. Uostalom teško je i zamisliti nešto lošije od pregovaračke prakse uspostavljene u proteklih deset godina. Ako je itko bio žrtva te i takve prakse onda su to bili dužnosnici i članstvo Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod.

Marko Ružić

OSIGURANJE AUTOMOBILA – NOVA POGODNOST ZA ČLANOVE
INFORMIRAJTE SE KOD VAŠEG POVJERENIKA ILI NA
www.sindikata-preporod.hr

Onako uz kavu...

RAZMIŠLJANJA JEDNE UČITELJICE

@ MEJLAJ ME SLUŽBENO NA KUĆNU ADRESU

Neki dan sam imala gomilu nideja i bila baš dobre volje, a onda...opet me zapljusnula ona neka malodušnost, srećom samo privremeno-prolazna jer da je trajna ne bih sve ove godine bila tu gdje jesam – u prosvjeti. Sada samo mogu kukati što nisam bila pametnija i odabrala neko drugo zanimanje, ali išla sam za srcem, bila sam mlada, naivna i mislila kako je učiteljski poziv savršen posao za mene. Danas samo radim ono što moram, iako ima tu i lijepih trenutaka, ali postajem sve starija i realnija i polako gubim svaku nadu i snagu za dalje.

Prvi val moje malodušnosti krenuo je početkom školske godine kada smo se trebali prijaviti na e – aplikaciju online komunikacije kako bismo mogli odabrati temu stručnog usavršavanja. Posebno me „oduševilo“ predavanje gdje mi se govorilo što moram učiniti, a to sve već prethodno uradila jer sam preko svojeg e-maila dobila i obavijest. Dakle, opet su me stručno usavršavali tamo gdje nisu trebali, ali OK, nekima je to potpuna nepoznanica, pa valjda time trebamo i opravdati troškove istoga predavanja. Kao što sada već svi znamo,

termine odabranih tema doznajemo preko baze podataka na službenim stranicama AZOO –a. Klikam ja tako skoro svaki dan, ne bi li ugledala svoj slijedeći termin. Prvi smo „zbavili“, drugi i treći još nije niti objavljen. Gledam i ne vjerujem. Neki imaju uredno posloženo sve, a neki ništa. Srećom da imam pristup internetu i da mogu svaki dan kliknuti i provjeriti, a što je s onima koji to ne mogu ili ne stignu ili trebaju nekoga moljakati da to učini umjesto njih?

Drugi val moje malodušnosti potaknula je obavijest o još jednom „moraš biti“ tamo predavanju – radionici. Upoznavanje CARNet-ovih usluga za nastavno osoblje. Osim što smo vježbali kako i gdje upisati svoju novu e-mail adresu, poslali mail i pogledati što sve možemo tamo doznati, nismo ništa novo i naučili. Sve to bi imalo smisla da se svim tim uslugama možemo jednako, pravovremeno i svakodnevno služiti jer ako nešto ne koristiš onda i zaboraviš da to uopće postoji. Po tko zna koji put sam se zapitala: Čemu sada sve to? Hm, kao ljudi se do sada nisu koristili tim uslugama, iako su one uvedene pred godinu dana. Ha, ha, pitam se zašto? Valjda ne vide smisao svega kada nemaju svoje računalo, a neki niti internet vezu u školi. Izgleda da opet sve radimo obrnutim redosljedom. Dakle, nemam ništa protiv informatičke pismenosti, niti tehnološkog napretka, ali neka se onda prvo krene sustavno opremiti sve škole jednako. Umjesto svih tih skupih seminara koje netko treba i platiti, opremimo škole kako tre-

ba. Svoj mail koristim za privatne potrebe, računalo isto, iako već godinama puno toga pripremam i pišem na njemu. Već mi je pomalo dosta tog svakodnevnog vlastitog troška - od kemijske do papira, raznoraznog pribora, materijala, pa svih onih dodatnih sredstava za rad koje si uglavnom trebam sama osigurati. Kao da sam sama sebi dobrotvorna ustanova. Sve što trebamo je ili u raspadnom stanju ili ne radi kako treba ili nam treba dobrih petnaest minuta do pola sata da to i osposobimo. Nije niti čudo da na kraju izgubimo svaku nadu i volju da uopće nešto i uradimo.

Moja malodušnost doživjela je vrhunac nakon očeve rečenice – Ajmo, ti kupiti laptop! – Ne! - vrisnula sam na tatinu ideju, iako mi je samo želio pomoći. Dovoljno je da koristim ovo svoje staro računalo za sve svoje potrebe, ali i potrebe svojega posla u školi. Jednostavno više ne želim ništa ulagati u svoj rad tamo gdje mi se ništa ne nadoknađuje – lijepe riječi, pohvale, radost djece - više mi nisu dovoljne. Svoje računalo čuvam za sebe i svoje potrebe, dovoljno sam svih ovih godina uporno davala. Ostajem pri svom redovitom informiranju putem interneta, a u dalekoj budućnosti, kada nas sve konačno i opreme i umreže, bit ću ionako već spremna za penziju. Do tada mi ostaje čuvati živce, – oni su ionako besplatni.

Darja Mrđen

...NOVOSTI.. NOVOSTI..NOVOSTI.. NOVOSTI..NOVOSTI.. NOVOSTI...

7. veljače Održana 50. proširena sjednica Izvršnog odbora Nezavisnih hrvatskih sindikata. Na dnevnom redu bio je samo Prijedlog Zakona o reprezentativnosti. Najvažniji zaključci sastanka su: Neprihvatljivost prijedloga Matice sindikata prema kojem bi reprezentativni sindikati morali na izborima osigurati mjesto u pregovaračkom odboru. Cenzus za gransku reprezentativnost uspostaviti na 10% sindikalnog članstva, 9% (ako se svi slože). Isključivanje bilo kakve mogućnosti koalicija sindikalnih središnjica koje bi na taj način ispunile uvjete za postojanje središnjice, odnosno za sudjelovanje u radu GSV-a. Neusuglašene stavove sindikalnih središnjica može rješavati samo međunarodna arbitraža (Međunarodna organizacija rada).

8. veljače Kolektivni pregovori za osnovno školstvo nastavljene usuglašavanjem stavova oko dopusta za školovanje. Nije prihvaćen sindikalni prijedlog da se posebno pomogne onim zaposlenicima koji se nalaze pred obranom magistarskog, odnosno doktorske disertacije. Sindikati su predložili da se zaposleniku za ovu namjenu omogući neplaćeni dopust u tijeku jedne godine 10 dana za prvu spomenutu namjenu i 20 dana za drugu. Prihvaćen je prijedlog sindikata da se, uz majku djeteta do 7 godina, bez suglasnosti sindikalnog povjerenika, ugovor o radu s ponudom izmijenjenog ugovora ne može otkazati ni ocu, skrbniku, posvojitelju djeteta do 7 godina starosti. Neusuglašen je ostao i sindikalni prijedlog da poslodavac prilikom posredovanja pri zapošljavanju mora zaposleniku osigurati dotadašnji opseg radnih obveza, odnosno da novo radno mjesto mora biti u istoj županiji. Nije prihvaćen ni sindikalni prijedlog da zaposlenici u osnovnim školama pravo na otpremninu stječu s 25 godina staža, umjesto poslije TKU-om predviđenih 30 godina, te da se pravo na otpremninu odnosi i na ravnatelje.

9. veljače Započeti pregovori o poglavlju osnovnoškolskog Kolektivnog ugovora „Obveze učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi“. Sindikati su predložili, druga strana nije prihvatila, da se ne ostavi mogućnost širenja razredničkih poslova formulacijom „i drugi poslovi.“. Nije prihvaćen ni sindikalni prijedlog da se posebno vrednuju oni poslovi koji proizlaze iz neposrednog odgojno-obrazovnog rada, a koji nisu navedeni u Kolektivnom ugovoru. Među posebne poslove uvršteni su i poslovi osobe zadužene za primanje i rješavanje pritužbi radnika. Nije prihvaćen sindikalni prijedlog da se uređivanje mrežne stranice škole vrednuje s 2 sata tjedno, a poslovi

primanja i rješavanja pritužbi radnika s 1 sat tjedno. Neusuglašen je ostao i prijedlog sindikata da se pravo na bonus ne uvjetuje odricanjem od drugog prava. Nije prihvaćeno da se posebno vrednuje rad učitelja koji obavljaju poslove prijema učenika koji se školuju u produženom boravku. Nije prihvaćen prijedlog da se učiteljima predmetne nastave s nepunom normom priznaju u normu 2 sata za vođenje informatičke učionice, 1 sat za vođenje međunarodnih projekata, te 1 sat u školi do 500 učenika za vođenje elektroničkih podataka (Zeus), 2 sata u školama do 1000 učenika i 3 sata tjedno u školama s više od 1000 učenika.

15. veljače Među usuglašenim rješenjima iz novog osnovnoškolskog kolektivnog ugovora posebno je važno kako ubuduće neće biti mogućnosti povećanja tjedne radne obveze u neposrednom odgojno-obrazovnom radu za 3 sata tjedno. Maksimalno povećanje će moći biti 2 sata, odnosno 24 sata tjedno. Dogovoreno rješenje predstavlja i usuglašavanje Kolektivnog ugovora sa Zakonom o odgoju i obrazovanju. Također, na ovom je sastanku pregovaračkih odbora usuglašeno rješenje kako će radno vrijeme stručnjaka edukacijsko-rehabilitacijskog tipa (stručni suradnik defektolog) biti šestosatno (sat 60 minuta), odnosno ovo će se radno vrijeme uskladiti s radnim vremenom ostalih stručnih suradnika.

16. veljače U nastavku pregovora pregovaračka strana Vlade RH nije prihvatila prijedlog sindikalne strane da se preciznije uredi dinamika ostvarivanja prava na sistematski liječnički pregled. Dogovoreno je da sindikalni povjerenik koji nije preuzeo ovlasti zaposleničkog vijeća ima pravo na dva sata tjedno za obavljanje povjereničkih poslova i zadataka. Pregovarački odbor Vlade prihvatio je da se u Kolektivnom ugovoru precizno navede kako se učiteljima, sindikalnim vijećnicima, tjedna norma neposrednog odgojno-obrazovnog rada umanjuje za 3 sata neposrednog rada i 3 sata ostalih poslova.

22. veljače Pregovaračka strana Vlade RH nije prihvatila prijedlog sindikalne strane da je škola dužna obavijestiti učenike o održavanju štrajka. Također, nije bilo razumijevanja sa strane pregovaračkog odbora Vlade da se u Kolektivnom ugovoru jasno navedu poslovi koji se u osnovnoškolskoj ustanovi ne smije prekidati za vrijeme štrajka (poslovi održavanja i kontrole centralnog grijanja, poslovi smještaja i prehrane učenika u učeničkim domovima i poslovi prihvata i skrbi za učenike s teškoćama). Neusuglašeno je ostalo i rješenje (prijedlog ko-

lega iz Sindikata hrvatskih učitelja) da samo većinski sindikat ima pravo imenovati članove u zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora. Sindikat Preporod traži da članove u spomenuto povjerenstvo imenuju sindikati-potpisnici Kolektivnog ugovora.

23. veljače Najveći spor u pregovorima izbio je oko sindikalnog prijedloga da se odredba iz Kolektivnog ugovora o najmanje 150 učenika u školi kao uvjetu za radno mjesto tajnika, voditelja računovodstva i administrativnog radnika ne odnosi na one kolegice i kolege koji imaju ugovore o radu na puno neodređeno radno vrijeme. Sindikat hrvatskih učitelja traži, Preporod se tome, dakako, protivi, da su Vlada i Ministarstvo obvezni zatražiti prijedloge i mišljenje „najmanje većinskog sindikata prije izrade nacrtu i prijedloga zakona i drugih propisa koji utječu na prava i obveze iz rada i po osnovi rada zaposlenih u školama“. Nakon što se uključio u pregovore, državni tajnik Stipe Mamić je ponovio tri uvjeta za završetak pregovora: Interes je Ministarstva da se Kolektivni ugovor potpiše što prije. Novi Kolektivni ugovor treba biti usklađen ponajprije s Temeljnim kolektivnim ugovorom. Dogovaranje novih materijalnih prava moguće je samo unutar preraspodjele postojećih sredstava. Državni je tajnik u nastavku otklonio mogućnost da se sadržaj uredbe o povećanju plaće za 3,5,7 i 9 % ugradi u tekst novog Kolektivnog ugovora.

24. veljače Voditelj Područnog ureda u Splitu Marko Ružić i predsjednik Sindikata sudjelovali na osnivanju podružnice u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu. Za povjerenika izabran prof. Dragan Colić, a za zamjenicu povjerenika prof. Tatjana Alajbeg. Osnivanjem ove podružnice Preporod organizirano djeluje u 50 odgojno-obrazovnih ustanova u Splitsko-dalmatinskoj županiji. CESTITAMO!

25. veljače Predsjednik Sindikata i zamjenik županijskog povjerenika Sebastijan Troskot, a na poziv sindikalne povjerenice Ljubice Ivandić, sudjelovali su na sastanku sindikalne podružnice u Osnovnoj školi don Lovre Katića u Solinu. Najviše zanimanja članovi su pokazali za informacije s osnovnoškolskih kolektivnih pregovora. U iznimno konstruktivnom ozračju izneseno je više primjedbi na rad sindikata, ali i konkretnih prijedloga čijim bi se prihvaćanjem dodatno unaprijedio sindikalni rad.

24SATA

NOVI LIST

SLOBODNA DALMACIJA

Večernji list

Jutarnji LIST

VJESNIK

prenosimo iz tiska...

8 NOVI LIST Utorak, 15. veljače 2011.

ŽELJKO STIPIĆ, PREDsjedNIK SINDIKATA PREPOROD

miniVIEW

Fuchs udara na sindikalizam i slobodu govora

O tužbi ministra Fuchsa:
 – U osnovi tužbe krije se zahtjev za neslobodom izražavanja mišljenja u Hrvatskoj. Ovo je i pritisak na sindikat koji argumentirano 15 godina kritički govori o problemima odgoja i obrazovanja, kao i pritisak na sve sindikate koji su se našli ili će se naći u sličnoj situaciji. Vjerujem da će to prepoznati kole-

ge u drugim sindikalnim središnjicama, jer se radi o udaru hrvatskom sindikalizmu, odnosno o tome hoće li se tolerirati samo sindikati poslušnici koji

dobivaju mjesečne apanaže iz državnog proračuna ili i oni koji ne pristaju na podanički odnos. **O ministrovj tvrdnji da ga se optužilo bez dokaza:**
 – Ministar nije mogao donijeti odluku o pregovaračkom odboru, ali ju je pripremio. On je ser-visirao GSV podacima koji nisu vjerodostojni. Posao prikupljanja i obrade podataka obavio je MZOS, a po zapovjednoj odgovornosti Fuchs je odgovoran za nevjerođnost podataka, te što nije učinio ništa da se dopusti koji su se evidentno dogodili poprave. Kada se vidjelo da

iz velikog broja škola nisu došli izvještaji, morao je učiniti sve da se podaci kompletiraju, jer je GSV odlučio na temelju nepotpunih podataka. **O najavi da novac od tužbe ide u Nacionalnu zakladu:**
 – To je licemjerno, jer će gospodin Fuchs uzeti novac učitelja ima da bi ga uplatio u zakladu. To se neće dogoditi jer prvo mora dobiti spor. Ministar osim toga mora bit svjestan da to nije novac Preporoda nego da će svakom učitelju članu ovog sindikata uzeti osam kuna. **Lj. BRATONJA MARTINOVIĆ**